

νήσον Δοκόν, κατόρθωσε νά κολλήσῃ τὸ πυρπολικόν του εἰς Βρίκιον Ἀλγερινόν, καὶ οἱ ἐν τῷ Βρικίῳ τούτῳ Ὄθωμανοὶ εἰσπηδήσαντες εἰς τὸ πυρπολικόν νά τὸ κυριεύσωσιν, ἀπωλέσθησαν, φθάσαντος τοῦ Πιππίνου νά θέσῃ τὸ πῦρ ἐν αὐτῷ, ὅπερ διαδοθὲν, μετεδόθη εἰς τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον, ἀλλ' οἱ ἐν αὐτῷ τὸ κατέσβεσαν. Μετὰ τὴν τετάρτην καὶ ἡμίσειαν Μ. Μ. ἀπεσύρθη ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν μάχην καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ πέλαγος. Ὅλα σχεδὸν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἐβλάβηθησαν μᾶλλον ἢ ἦττον ὑπὸ τῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν, ἀλλὰ πλείοτερον τῶν ἄλλων τὸ τοῦ Κριεζῆ, ὅπερ ὑπὲρ πολὺ ὑπέστη μόνον ὄλον τὸν ὄγκον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, καὶ μόνον ἐκτεθειμένον κατ' ἀπειραριθμῶν τηλεβόλων ἔσχε καὶ δύο ναύτας πληγωμένους. Ἡ ὀθωμανικὴ Ναυαρχίς δὲν ἔλαβε κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἐκείνην μέρος, καθότι βαίνουσα κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου μεταξὺ Ἰδρας καὶ τοῦ νησιδίου Σταυρονήσι πλεύουσα, κατελήφθη ὑπὸ γαλήνης ἐντελοῦς, καὶ παρασυρθεῖσα ὑπὸ τῶν ρευμάτων πρὸς τὸ νησιδίον τοῦτο ἐκόλλησεν ἐπ' αὐτοῦ· τότε οἱ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως διὰ τῆς βίας κρατούμενοι Ἰδραῖοι ναῦται, καὶ ἐπὶ τῆς Ναυαρχίδος εὐρεθέντες, ἔσπευσαν διαταγῇ τοῦ Ναυάρχου (Καπετὰν Πασσᾶ) νά ἀποσπάσωσι τὴν Ναυαρχίδα τοῦ ἐπαπειλοῦντος αὐτὴν κινδύνου, ὁ δὲ στόλαρχος πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἐκδουλεύσεώς των, ἀφῆκεν αὐτοὺς ἐλευθέρους, ἅμα φθάσας εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ οὗτοι ἐπέστρεψαν ἀκολοίθως εἰς τὴν πατρίδα των.

Ἀποσυρθέντος τοῦ ἐχθροῦ τῆς μάχης πρὸς τὸ πέλαγος, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐνωθεὶς, διενυκτέρευεν εἰς τὸ μεταξὺ Σπετσῶν καὶ Πελοποννήσου στενόν. Τὴν ἐπιούσαν 9 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ὁ ἐχθρικὸς στόλος εὐρέθη πρὸς τὸ μεταξὺ Σπετσῶν καὶ Πελοποννήσου δυτικὸν μέρος, προσπαθῶν νά εἰσέλθῃ εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον, ὅπως ἐφοδιάσῃ μὲ τροφὰς τὸ Ναῦπλιον, ὁ δὲ ἑλληνικὸς παρεσκευάσθη εἰς ἀντίκρουσιν, ἕνεκα ὅμως τῆς νηνεμίας δὲν ἐγένετο οὐδέν. Οὕτως ἀμφοτέρω οἱ στόλοι διέμεναν ἀπρακτοῦντες δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός.

